

Arrest

nr. X van 28 juni 2012
in de zaak RvV XI/IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 16 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VINCK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten en van etnische afkomst Ashanti te zijn. U bent geboren op 3 november 1977 te Asaam. In 2003 overleed uw echtgenoot in een busongeval te Doma. U ging na de dood van uw man terug inwonen bij uw vader in Akoraso. In 2004 stelde uw vader u voor om te hertrouwen. U was het idee initieel niet ongenegen. Nadien introduceerde uw vader u aan een vriend van hem, met wie uw vader zei dat u moest trouwen. U weigerde, maar uw vader bleef aandringen. U ging driemaal op bezoek bij deze man, en hij poogde met u naar bed te gaan. De derde keer smeet u water op deze man, waarna deze het aan uw vader is gaan vertellen. Uw vader poogde u, na dit derde bezoek, te vermoorden. U vluchtte in 2004 naar Ivoorkust, waar u de boot nam naar Griekenland. In Griekenland vroeg u asiel aan, en u werd er erkend als politiek vluchteling in 2006. U werkte er eerst in een restaurant en was daarna schoonmaakster. Op 14 april 2010 beviel u in Athene

van een zoon. Na de geboorte van uw zoon kon u geen werk meer vinden en verdiende u wat geld door te recycleren. U had in Griekenland een vriendin die afkomstig is uit Ghana. Deze vriendin had een verblijfskaart in Griekenland en reisde heen en weer tussen Griekenland en Ghana. Toen ze werkloos werd in Griekenland, besloot ze terug te keren naar Ghana om er te werken in de winkel die haar moeder heeft in Kumasi. Omdat u geen werk had en niet langer voor uw zoon kon zorgen, gaf u hem mee met deze vriendin. Uzelf kon niet terug naar Ghana omwille van de problemen die u er had met uw vader. U verliet Griekenland in december 2011 per boot naar Italië. Daar nam u de trein naar Frankrijk, waar u de trein naar België nam. U kwam op 24 december 2011 aan in België en vroeg er asiel aan op 6 januari 2011.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat uit uw eigen verklaringen (zie gehoorverslag CGVS, p. 3 en p.9), en uit bepaalde van de door u neergelegde documenten (bijgevoegd aan administratief dossier) blijkt dat u op 4 oktober 2006 door Griekenland de vluchtelingenstatus werd toegekend. Uw vreemdelingenkaart (bijgevoegd aan administratief dossier), waarvan de geldigheidstermijn verloopt op 12 april 2012, vermeldt evenwel dat uw aanvraag nog lopend is, hetgeen verwarring schept omtrent uw statuut in Griekenland. **Er kan evenwel met zekerheid worden vastgesteld dat u in Griekenland (voorlopig) bescherming geniet, en u geen redenen aanhaalt waarom de bescherming, die u in Griekenland genoot, niet voldoet.**

U verklaarde eveneens tot op heden in het bezit te zijn van een werkvergunning te Griekenland, die ook nog niet is verlopen (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Gevraagd naar de reden waarom u naar België kwam, gaf u aan dat de situatie in Griekenland verschrikkelijk is, dat u uit uw huis gezet werd waar u samen met uw zoon woonde, dat u daarna drie maanden in een tuin woonde samen met uw zoon en dat u in Griekenland als vluchteling geen rechten hebt (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Dat erkende politieke vluchtelingen geen rechten hebben in Griekenland is echter weinig aannemelijk, temeer u zelf aangaf er te hebben gewerkt, er te beschikken over een geldige werkvergunning en documenten neerlegt waaruit blijkt dat u voor uw bevalling vier dagen werd opgenomen in het ziekenhuis en u er richtlijnen en een geneeskundige behandeling werd gegeven, u er beschikte over een private verzekering en u een belastingnummer werd toegekend door de Griekse belastingdienst. U verklaarde dat u niet voor uw zoon kon zorgen daar u geen werk had in Griekenland, en dat u zich verplicht voelde uw zoon aan uw vriendin mee te geven (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). U verklaarde dat u uw vriendin vroeg uw zoon mee te nemen omdat u geen documenten, geen werk en geen familie had in Griekenland (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). U verklaarde eveneens dat de vader van uw zoon u in de steek liet omdat, na de crisis, iedereen werkloos was en de meesten probeerden weg te gaan (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). **Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat uw motieven om Griekenland te verlaten louter economisch van aard zijn en in uwen hoofde dus niet getuigen van een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bepaald in de Conventie van Genève, of van een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.**

Aangezien uit de onduidelijkheid die voortkomt uit de inconsistentie van uw verklaringen betreffende uw status in Griekenland en de door u voorgelegde documenten niet blijkt of u over een duurzaam statuut beschikt in Griekenland, wordt ook uw vrees ten aanzien van uw land van herkomst beoordeeld. Wat betreft uw vrees ten aanzien van uw land van oorsprong, Ghana, dienen volgende fundamentele bedenkingen te worden gemaakt.

Gevraagd of u in Ghana naar de politie bent gegaan, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat de man waarmee u moest trouwen rijk is en de politie in Afrika corrupt is (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). **Uw veronderstelling dat de politie in Afrika corrupt is, en de man waarmee u diende te trouwen de politie zou omkopen, is niet gebaseerd op een gegronde element en ontslaat u niet van de plicht eerst bescherming te pogen te zoeken bij uw nationale autoriteiten, alvorens internationale bescherming te vragen.** U verklaarde in het jaar 2004 Ghana te hebben verlaten (zie gehoorverslag CGVS, p. 3 en p. 11) en sindsdien geen contact meer te hebben gehad met mensen uit Ghana (zie gehoorverslag CGVS, p. 5, p. 6, p. 17). Gevraagd of de man met wie u moest trouwen, u nog probeerde te contacteren sinds u Ghana verliet, antwoordde u dat u het niet weet en herhaalt u dat u geen contact meer had met Ghana sinds u er weg bent (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). U verklaarde eveneens niet te weten of uw vader nog in leven is, noch of de man met wie u moest trouwen nog in leven is (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd of u met uw vader nog contact hebt gehad, sinds u Ghana heeft verlaten, antwoordde u ontkennend en verklaart u niet te weten of hij u nog pogen te zoeken heeft (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd of u zelf, indien u over contactgegevens zou beschikken, contact zou proberen te maken, antwoordt u bevestigend. U verklaarde eveneens dat, indien uw vader u zou zoeken, u hem dankbaar zou zijn en u hem zou vergeven (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd hoe u weet dat uw vader nog steeds wilt dat u trouwt met de man waarover u sprak, verklaarde u geen idee te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). **Gegeven bovenstaande**

verklaringen, dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Daar de door u aangehaalde vluchtmotieven dateren uit het jaar 2004 en u sindsdien niets meer van uw vader, noch van de man waarmee u moest trouwen, vernomen hebt, dient er te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde vrees niet langer actueel is en onvoldoende ernstig. Het feit dat u verklaarde dat u uw vader zou vergeven, en hem dankbaar zou zijn indien hij u zou pogen op te sporen, impliceert op zijn minst dat uw vrees ten aanzien van uw vader niet als gegrond beoordeeld kan worden. Gevraagd wat u denkt dat u zou overkomen in geval van een eventuele terugkeer naar Ghana, verklaarde u dat u geen familie meer hebt naar wie u kunt terugkeren, gezien u geen contact meer hebt gehad met uw broers of zussen. U voegde er aan toe dat u geen job hebt en dat u niet zou weten wie u zou ophalen aan de luchthaven. U verklaarde er verloren te zijn en er niemand te kennen die u zou huisvesten (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). U verklaarde op een eerder moment evenwel dat u een vriendin hebt die in Kumasi woont en dat uw zoon bij deze vriendin inwoont (zie gehoorverslag CGVS, p. 9, p. 18). Gevraagd of u zou kunnen wonen in Kumasi of in Accra, antwoordde u dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd of u bijvoorbeeld een job zou kunnen vinden in Kumasi, alwaar uw vriendin samen met uw zoon woont, verklaarde u het wederom niet te weten en stelde u de situatie in Kumasi niet te kennen (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). **Er dient te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde redenen waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Ghana, enkel berusten op economische en puur organisatorische motieven en verder geen verband houden met criteria zoals bepaald in de Conventie van Genève. Evenmin kan worden vastgesteld dat u naar aanleiding van de door u aangehaalde problemen uit 2004 - die, zoals reeds vastgesteld werd, niet actueel, noch gegrond geacht worden - niet op de bescherming van de Ghanese autoriteiten zou kunnen rekenen. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, maakt u dan ook niet aannemelijk dat in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking genomen kan worden**

De door u, in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten, veranderen bovenstaande vaststellingen niet. De door u neergelegde documenten uit Griekenland werden hierboven reeds besproken en worden verder niet in twijfel getrokken. De foto's en het contactkaartje van het Rode Kruis, die u neerlegde, worden evenmin in twijfel getrokken maar hebben verder geen relevantie in het kader van uw asielaanvraag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u een voorlopig verblijfsdocument van Griekenland voorlegt waaruit blijkt dat u een asielaanvraag hebt ingediend in Griekenland en u zelf verklaart als vluchteling erkend te zijn in Griekenland.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in het eerste middel de schending aan van artikel 48/2 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Verzoekster verwijst naar het feit dat (i) zij geen duurzaam verblijfstatuut heeft in Griekenland (ii) de doodsb bedreigingen van haar vader nog actueel blijven (iii) de verzoening met haar vader niet aan de orde is.

2.2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). De Raad hoeft niet op ieder argument in te gaan voor zover uit het arrest de pertinente motieven blijken waarop de uitspraak is gesteund. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.2.2. Verzoekster stelt in het verzoekschrift dat zij geen duurzaam verblijfstatuut had in Griekenland.

Anderzijds verklaarde zij tijdens haar gehoor op het CGVS dat zij erkend vluchteling is (gehoor CGVS, p.9).

2.2.3. Artikel 48/3, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Vluchtelingenverdrag).

Luidens artikel 1, A, (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt: *“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”*

Artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet, dat de omzetting beoogt van artikel 2, e) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn), kent geen internrechtelijke begripsomschrijving van het begrip *“land van herkomst”*. Een richtlijnconforme interpretatie van dit begrip houdt in dat het moet worden begrepen in de zin van hetgeen is gedefinieerd in de voornoemde richtlijn, met name als *“het land of de landen van de nationaliteit of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats”* (artikel 2, k) van de voornoemde richtlijn). Uit het voorgaande volgt dat de nood aan bescherming geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen of de verzoeker de bescherming van dit land niet kan of om geldige redenen niet wil inroepen.

Wanneer een asielzoeker op grond van het Vluchtelingenverdrag in een andere Staat als vluchteling werd erkend, heeft deze erkenning een weerslag in België omdat zij voor de Belgische overheid verplichtingen doet ontstaan die voortvloeien uit artikel 33 van het Vluchtelingenverdrag dat het volgende bepaalt: *“Geen der Verdragsluitende Staten zal, op welke wijze ook, een vluchteling uitzetten of terugleiden naar de grenzen van een grondgebied waar zijn leven of vrijheid bedreigd zou worden op grond van zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.”*

De erkenning als vluchteling in een andere Staat impliceert bovendien dat zijn vrees voor vervolging werd onderzocht ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en blijft geldig tenzij wordt aangetoond dat de asielzoeker zijn erkenning op frauduleuze wijze heeft verkregen of dat hij niet langer de vluchtelingenstatus geniet. Bijgevolg heeft deze asielzoeker in beginsel geen rechtstreeks belang om de gegrondheid van zijn asielaanvraag ook door de Belgische overheid te laten onderzoeken aangezien de status van vluchteling reeds werd erkend. De asielzoeker zou evenwel belang kunnen hebben om in België een verblijfstitel te bekomen, maar kan deze op grond van zijn hoedanigheid van vluchteling enkel verkrijgen door de bevestiging te vragen van deze hoedanigheid overeenkomstig artikel 49, §1, 6° van de vreemdelingenwet.

Het is echter mogelijk dat de asielzoeker een vrees voor vervolging koestert in het land waar hij als vluchteling werd erkend. In dat geval dient zijn asielaanvraag te worden onderzocht naar analogie met de situatie van een staatloze waarbij het land waar hij als vluchteling werd erkend dient te worden aangezien als het land van zijn vroegere gewone verblijfplaats.

2.2.4. De bestreden beslissing stelt ten aanzien van verzoeksters situatie in Griekenland:

*“Er dient te worden opgemerkt dat uit uw eigen verklaringen (zie gehoorverslag CGVS, p. 3 en p.9), en uit bepaalde van de door u neergelegde documenten (bijgevoegd aan administratief dossier) blijkt dat u op 4 oktober 2006 door Griekenland de vluchtelingenstatus werd toegekend. Uw vreemdelingenkaart (bijgevoegd aan administratief dossier), waarvan de geldigheidstermijn verloopt op 12 april 2012, vermeldt evenwel dat uw aanvraag nog lopend is, hetgeen verwarring schept omtrent uw statuut in Griekenland. **Er kan evenwel met zekerheid worden vastgesteld dat u in Griekenland (voorlopig) bescherming geniet, en u geen redenen aanhaalt waarom de bescherming, die u in Griekenland genoot, niet voldoet.**”*

Verweerder toont niet aan waarom hij geen nader onderzoek heeft gedaan naar de actuele situatie van verzoekster in Griekenland. Indien verzoekster erkend is in Griekenland is België immers gebonden aan het hoger vermelde artikel 33 van het Verdrag van Genève, waaruit tevens voortvloeit dat zij geen rechtstreeks belang meer heeft met een onderzoek naar haar vrees ten aanzien haar land van herkomst, *in casu* Ghana. Tevens zijn er geen gegevens aanwezig inzake de situatie van erkende vluchtelingen in Griekenland.

Derhalve ontbreekt het de Raad, overeenkomstig artikel 39/2, § 1, 2° aan essentiële elementen die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 39/2, § 1, 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 15 maart 2012 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS